

bruget og de andre Erhverv — hvad Tilfældet er med Tiendeloven —, søger saa vidt muligt at faa denne Lov gennemført saa hurtigt som muligt i Overensstemmelse med de Forudsætninger, hvorunder Loven blev vedtagen.

Maa jeg dernæst slutte med at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Bræstrup (Laust Jensen). Da han forleden Dag havde Ordet, udtalte han i en Henvendelse til Trafikministeren et Ønske om, at denne vilde søge at faa flere Midler til Anvendelse i Aar til Gennemførelse af Dobbeltsporet over Fyn. Han ønskede, at den højtærede Minister vilde søge Arbejdet fremmet med fuld Kraft og benytte Jernbaneforslaget fuldt ud, saaledes at ikke blot Arbejdet med Dobbeltsporet, men ogsaa med de andre Baner kunde fremmes. Jeg deler det ærede Medlems Ønske i saa Henseende, og det var mig derfor en Tilfredsstillelse, at den højtærede Trafikminister udtalte sin Tilslutning til at fremme Arbejdet med Dobbeltsporet hurtigst muligt. Men det ærede Medlem fra Bræstrup udtalte endvidere, at da Jernbaneforslaget var til Behandling i Samlingen 1906—07, blev der fremsat den Tanke, at hvis Jernbaneforslaget ikke kunde fremmes i dets Helhed, skulde man udskille Dobbeltsporet, fremsætte det som et særligt Forslag og søge det gennemført for derigennem at fremme Arbejdet, men dette fandt ikke tilstrækkelig Tilslutning i Tinget. Ja, deri har det ærede Medlem Ret; men ærede Medlemmer ville jo erindre, at da jeg i Samlingen 1906—07 fremsatte denne Tanke om at udskille Dobbeltsporet fra Jernbaneforslaget for hurtigere at fremme det, en Tanke, der vandt Tilslutning hos den daværende Trafikminister, da var det ærede Medlem fra Bræstrup en bestemt Modstander deraf, og det har han, saa vidt jeg ved, været hver Gang, det Spørgsmaal har været fremme. Nu glæder det mig, at det ærede Medlem noget har forandret sin Opfattelse i saa Henseende, thi det ærede Medlem maa jo vide, at havde vi i 1906—07 gennemført den Tanke i Form af Forslag, havde man nu været i Arbejde med Dobbeltsporet og saa langt nærmere ved Gennemførelsen af nye Baneanlæg i Jylland. Men det glæder mig som sagt, at det ærede Medlem og jeg nu ere enige i denne Sag. Jeg vil haabe, det ærede Medlem vil have lært af, hvad der her er sket, saa at han, naar der fremtidig fra fynske Repræsentanter fremsættes lignende fornuftige, praktiske Forslag, da med den værdifulde Indflydelse, han sidder inde

med paa saa mange Omraader og navnlig paa Jernbanevæsenet, vil give dem sin Tilslutning.

N. C. Jensen: Maa jeg først rette en Tak til den højtærede Kultusminister, fordi han har optaget en Bevilling til en Kirke i Langelund. Jeg vil haabe, at det kommende Finansudvalg vil tage med Velvillie paa denne Sag.

De Udtalelser, der baade fra den fungerende Finansminister ved Finanslovens Forelæggelse og senere fra Ministrene ere fremsatte om, at nu er Tiden kommen, da man skulde spare, have jo fundet megen Tilslutning fra forskellig Side, men naar man saa har søgt, hvor man egentlig paa det foreliggende Finanslovsforslag kunde opnaa nogen Besparelse, har det, forekommer det mig, været ret vanskeligt at finde noget, som kunde siges at betyde en Besparelse af nævneværdig Art.

Det ærede Medlem for Thisted Amts 1ste Valgkreds (Nørhave) pegede dog paa, at man maaske kunde spare noget ved de Bevillinger, der gives til Husdyrbrugets Fremme, idet han udtalte som sin Mening, at nu vare de danske Landbrugere komne saa vidt i Udviklingen, at de virkelig forstod, at det er den bedste Besætning, der betaler sig, og at man derfor nu kunde begynde at spare paa dette Punkt. Jeg tror dog, man skal gøre sig fortrolig med den Tanke, at en Besparelse paa det Omraade let kunde hævne sig. Det ærede Medlem behøver blot at tage de forskellige Mejeriregnskaber og se, hvilket Udbytte der i Gennemsnit naas pr. Ko; han vil da komme til det Resultat, at der endnu er meget langt igen, inden man naar et Resultat, der gennemsnitlig kan svare til en almindelig god Besætning. Jeg vil derfor advare imod, at man søger at indføre Besparelser paa disse Omraader, før man er sikker paa, at det gaar an; thi her staar man overfor et Forhold, der har den allerstørste økonomiske Betydning for dette Land og derfor maa tages med den allerstørste Varsomhed.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henvende den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa et Felt, som hidtil har været saa godt som upaaagtet. Den Dag har jo været, da Udførselen af Heste her fra Landet spillede en større Rolle end et andet af Husmændenes Bierhverv, som nu økonomisk betyder mere for vort Land end Udførselen af Heste — jeg tænker hermed paa Udførselen af danske Æg. Jeg beklager for øvrigt, at vore Landbrugs-